

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๔

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

๑. ฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลักของประเทศ
๒. ศูนย์โลจิสติกส์ การค้า การลงทุนระดับนานาชาติ
๓. แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และท่องเที่ยวโดยชุมชน
๔. แหล่งผลิตอาหารและสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียง

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

ฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ศูนย์กลางโลจิสติกส์ที่ทันสมัย แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เพื่อการส่งออก และการท่องเที่ยวชายทะเลระดับนานาชาติ

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขต เศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้ มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติที่มีความวิกฤติและจัดระบบการ บริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาพื้นที่ระเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขต เศรษฐกิจพิเศษที่ดี
และทันสมัย ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ๓ ปี	กลยุทธ์
พื้นที่ระเปียงเศรษฐกิจ ตะวันออกมีบรรยากาศและ ปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุน	-มูลค่าการลงทุนอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น -จำนวนแรงงานสามารถเข้าทำงานใน อุตสาหกรรมเดิมที่มีการต่อยอด และ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต -ผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้น -ผู้ที่ได้รับการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพและผู้ผ่าน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ เพิ่มขึ้น -ปริมาณน้ำเพียงพอต่อการขยายตัว ภาคอุตสาหกรรม -จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการ พัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่		๑. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา และ อำนวยความสะดวก เพื่อดึงดูด อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีชั้น สูงและเชื่อมโยงสู่ตลาดโลก ๒. พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ตลอดจนบริการทางสังคม เพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิตประชาชน ๔. พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี เพื่อผลิตกำลังคนให้ ตรงกับ ความต้องการของ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ๕. พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญ เป้าหมายของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัว ทางเศรษฐกิจและ สังคมอย่างมีสมดุล
กลุ่มอุตสาหกรรมเดิม(นอก นิคมอุตสาหกรรม) ใช้ เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต มากขึ้น	จำนวนสถานประกอบการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เพิ่มขึ้น		ส่งเสริมการพัฒนาในกลุ่มอุตสาหกรรมเดิม ให้ปรับกระบวนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยี ขั้นสูง
ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความตระหนักรับผิดชอบต่อ ชุมชน สังคม และคำนึงถึง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	-จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่ผ่าน เกณฑ์อุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามมาตรฐาน..... -จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบจาก สถานประกอบการ -จำนวนผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมตาม หลักสูตร/เกณฑ์มาตรฐาน.....		๑. ส่งเสริมการผลิตและการลงทุน อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ชุมชนในพื้นที่ระเปียง เศรษฐกิจได้รับประโยชน์ จากธุรกิจการท่องเที่ยว	จำนวนชุมชนใกล้แหล่งท่องเที่ยวมีรายได้เพิ่มขึ้น		พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเล นานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง ให้ เป็นฐานการ กระจ่ายรายได้และการ สร้างงานให้แก่ชุมชน
โครงข่ายความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่งมีความ พร้อมต่อการขยายตัวด้าน เศรษฐกิจและสังคม			พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านการ คมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์ต่อ การ พัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองใน อนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้ มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ๓ ปี	กลยุทธ์
๑. ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรด้านอาหารและพลังงานทดแทน (พืช:-มะม่วง อ้อย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน สับปะรด ขนุน /ปศุสัตว์:- ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร /ประมง:- ปลานิล สัตว์น้ำชายฝั่ง) มีคุณภาพ ปลอดภัยที่สูงขึ้น	-มูลค่าการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้น -รายได้ของเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น /จำนวนต้นทุนที่เกษตรกรสามารถลดได้ -พื้นที่การทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น -จำนวนเทคโนโลยีหรือผลการศึกษาวิจัยที่นำมาใช้ในการผลิต -จำนวนพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรเป้าหมายเพิ่มขึ้น -จำนวนผลผลิตสินค้าเกษตรเป้าหมายต่อไร่สูงขึ้น -จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการอบรมด้านการผลิต การเพิ่มมูลค่า และการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยเป้าหมายตามเกณฑ์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ --จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ผลิตสินค้าเกษตรเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ใน Zoning -ปริมาณสารพิษตกค้างในดิน และน้ำในแหล่งน้ำลดลง		๑. ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning) ๒. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต และใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิต ๓. พัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งจัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องกับปริมาณน้ำที่ทำได้ ๔. พัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ
๒. สินค้าเกษตรเป้าหมายที่ได้รับการเพิ่มมูลค่าและรับรองสินค้าปลอดภัยสามารถจำหน่ายได้ทั้งในและต่างประเทศ โดยทำกิจกรรมการตลาดที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย	-จำนวนสินค้าเกษตรเป้าหมายที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัย และคุณภาพ และมีอัตลักษณ์สินค้า ทั้งในด้านคุณภาพ เฉพาะ และบรรจุภัณฑ์ -จำนวนแปลง/ฟาร์มผลิตสินค้าเกษตรเป้าหมายได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น -จำนวนแปลง/ฟาร์มผลิตสินค้าเกษตรเป้าหมายได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น -จำนวนเทคโนโลยีหรือผลการศึกษาวิจัยที่นำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าที่เพิ่มมากขึ้น -จำนวนสินค้าเกษตรที่มีตรา(Brand) และระบุแหล่งผลิต และการตลาดที่ทันสมัย -เส้นทางกระจายสินค้าจากแหล่งผลิตสินค้าเกษตรเป้าหมายสมบูรณ์ครบถ้วน		๑. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยและการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ ๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้า ๓. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพเพื่อต่อยอดองค์ความรู้ และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง บนพื้นฐานของการสร้างความร่วมมือประชารัฐ
๓. สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการด้านการเกษตรอย่างยั่งยืน	-จำนวนราย/แปลงเกษตรเป้าหมายในการทำแปลงใหญ่เพิ่มขึ้น -จำนวน Smart Farmer และ Young Smart Farmer เพิ่มขึ้น -จำนวนแหล่งทุน/วงเงินที่กู้เพื่อการพัฒนาการเกษตรของเกษตรกร -จำนวนบุคลากรผ่านการอบรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเกษตรตามเกณฑ์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ -ระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับการพัฒนาการเกษตร		๑. เสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ๒. สร้างบุคลากรด้านเกษตร โดยการผลิตเกษตรกรรุ่นใหม่
๔. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพในการผลิตสินค้า และบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่หรือธุรกิจดิจิทัล และสามารถต่อยอดทางธุรกิจ	-มูลค่าการจำหน่ายสินค้าOTOP เพิ่มขึ้น -สัดส่วนรายได้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่เพิ่มขึ้น -จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่(Start-up) -จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการต่อยอดและสามารถดำเนินการต่อไปได้ -จำนวนแรงงานสามารถเข้าทำงานในอุตสาหกรรมเดิมที่มีการต่อยอด และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต รวมทั้งวิสาหกิจระดับต่างๆ -ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มวิสาหกิจของจังหวัดและจังหวัดอื่นๆ แหล่งทุน การตลาดสินค้าและบริการ และแนวโน้มอื่นๆ เพื่อการจัดทำแผนธุรกิจ		๑. พัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น เชื่อมโยงวัฒนธรรมในพื้นที่ รวมทั้งยกระดับผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐาน ๒. พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน และพัฒนา SMEs สู่อสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวทะเลเชิงเทรา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ๓ ปี	กลยุทธ์
๑. แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยว และบริการ สำหรับนักท่องเที่ยวทุกเพศ ทุกวัย และทุกสถานภาพ(คนพิการ ผู้สูงอายุ)	-รายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น -จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น -จำนวนวันพักค้างแรมที่เพิ่มมากขึ้น -จำนวนเงินที่ใช้จ่ายใช้สอยในสินค้าและบริการที่เพิ่มมากขึ้น -จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมาย สินค้าและบริการมีคุณภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา -สัดส่วนการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด		๑. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการทุกรูปแบบอย่างมีมาตรฐาน ๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการอย่างยั่งยืน ๓. สร้างสมดุลในแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ทั้งในเชิงพื้นที่ เชิงเวลา ฤดูกาล และรูปแบบการท่องเที่ยว
๒. นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างสะดวกสบาย เชื่อมั่นในความปลอดภัยในการท่องเที่ยว และความประทับใจในด้านสินค้า และการให้บริการ	-โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำได้มาตรฐาน -จำนวนอุบัติเหตุในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวลดลง -ข้อร้องเรียนด้านการท่องเที่ยวลดลง -คดีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวลดลง -ความเชื่อมั่นและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการรักษาความปลอดภัย และการให้บริการ -จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐาน -รายได้ของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น		๑. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว ๒. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ๓. พัฒนาระบบความปลอดภัยและสุขอนามัยในแหล่งท่องเที่ยวและสถานบริการ ๔. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ๕. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม และทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว และได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยว
๓. นักท่องเที่ยวมีความเชื่อมั่นและมั่นใจในการเดินทางสู่ภาคตะวันออกมากขึ้น	-อัตราการรับรู้ภาพลักษณ์ของภาคตะวันออกในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมเพิ่มสูงขึ้น -จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีผู้เยี่ยมชมเพิ่มสูงขึ้น -ระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเพื่อการวางแผนพัฒนา และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว		๑. ส่งเสริมการตลาดเฉพาะกลุ่มเพื่อดึงดูดการเดินทางท่องเที่ยว และกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆในการท่องเที่ยวทั้งในและนอกฤดูกาล ๒. ส่งเสริมเอกลักษณ์ของภาคตะวันออกและของแต่ละท้องถิ่น ๓. ส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและการใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เร่งแก้ไขปัญหาระบบการเกษตรที่มีประสิทธิภาพและจัดระบบการ บริหารจัดการมลพิษให้ มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ๓ ปี	กลยุทธ์
๑. ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีความอุดมสมบูรณ์เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว ป้องกันผลกระทบจากช้างป่า และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเล	<ul style="list-style-type: none"> --สัดส่วนป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ...ของพื้นที่จังหวัด -จำนวนพื้นที่ป่าที่ทวงคืนได้ -จำนวนพื้นที่ป่าที่ปลูกฟื้นฟู -ปริมาณสัตว์น้ำชายฝั่งที่จับได้เพิ่มขึ้น -จำนวนครั้งที่ช้างป่าเข้ามาในพื้นที่การเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตการเกษตรและชีวิตทรัพย์สินของเกษตรกร -ระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -จำนวนเครือข่ายมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากร -จำนวนพื้นที่ที่วิกฤตสำคัญมีการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง 		<p>๑. ปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อให้พื้นที่ป่าไม้มีความหลากหลายคงความอุดมสมบูรณ์</p> <p>๒. เร่งบูรณะฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ</p> <p>๓. อนุรักษ์ พื้นที่ป่าชายเลน และทรัพยากรชายฝั่งทะเล สร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรภาคีและเครือข่ายภายนอกเพื่อระดมความร่วมมือในการคุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔. ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่เศรษฐกิจ</p>
๒. การบริหารจัดการน้ำทั้งผืนดินและใต้ดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> -จำนวนหมู่บ้านมีระบบประปา -จำนวนพื้นที่ชลประทานและนอกเขตชลประทานในพื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรเป้าหมายตามความต้องการของตลาด (Zoning) -จำนวนสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่มีการบำบัดและนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ -ระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 		<p>๑. อนุรักษ์ พื้นที่แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ก่อสร้างฝายกักเก็บน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำบาดาล</p> <p>๒. ขยายเขตประปาให้กระจายอย่างทั่วถึงสามารถรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในภาคการผลิต ทั้งในการเกษตร และอุตสาหกรรม</p> <p>๔. บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะฝนแล้งและน้ำท่วม</p>
๓. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศดีขึ้น โดยการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	<ul style="list-style-type: none"> -คุณภาพน้ำในแม่น้ำสายหลัก และปากแม่น้ำชายฝั่งทะเล -จำนวนขยะ และของเสียอันตรายได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง และครบวงจร -ปริมาณน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดจากชุมชน การเกษตรและภาคอุตสาหกรรมลดลง -จำนวนสถานประกอบการที่ลงทุนในภาคอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสะอาด -จำนวนแปลง/ฟาร์มเกษตรที่ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม -จำนวนแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่มีผังเมืองควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม/การจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวได้แก่ ขยะ น้ำเสีย/มาตรการกำจัดจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีระบบนิเวศเปราะบาง เช่น ทะเล หมู่เกาะ อุทยานแห่งชาติ -ระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 		<p>๑. เฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะในพื้นที่</p> <p>๓. พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้าย และการกำจัดขยะจังหวัดชลบุรี และระยองให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๔. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสำคัญโดยลดการเกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด</p>
๔. ความร่วมมือในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มขึ้น และความเสี่ยงจากภัยพิบัติความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยลดลง	<ul style="list-style-type: none"> -แผนปฏิบัติการการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ -แผนรับภัยพิบัติในระดับพื้นที่เชิงบูรณาการที่เป็นรูปธรรม -จำนวนผู้เสียชีวิตและมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติ -ระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -ปริมาณก๊าซเรือนกระจกลดลง 		<p>๑. จัดทำแผนเตรียมความพร้อมและพัฒนาระบบบริหารจัดการเชิงบูรณาการในการตอบโต้ภัยพิบัติรวมทั้งจัดทำระบบการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. สร้างความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนต่างๆในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๓. จัดทำระบบระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัยสำหรับการบริหารจัดการด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>

